

Diu el Senyor: "Quan us tornaré a veure, el vostre cor s'alegrarà, amb una alegria que ningú no us podrà prendre." (Joan 16, 22)

És l'alegria del Senyor. No és una fugida utòpica; menys encara una evasió o una excitació passional. No, és Ell. Senzillament Ell, Jesús, a prop, quasi a tocar, en aquella fe que emociona i enforteix.

Presència i silenci; també transformació i canvi. El nou ritme, aquell tan esperat, més enllà de vibracions i energies. Molts cops al marge de tota previsió i preparació sistemàtica. Si la vols analitzar des de la psicologia, podràs aplicar-hi mil hipòtesis; i cap és capaç d'arribar a explicar el que no té explicació immanent.

Un univers d'alegria tendeix a abastar totes les dimensions, la subjectiva, la de les relacions, la del cos i de l'ànima, aquelles que semblen lluny de la nostra experiència, el conegut i el que resta per conèixer, que és quasi infinit.

Potser estem en un somni? Ni que ho fos, valdria la pena, enmig de tanta seriositat, avoriment, insatisfacció, dolor i injustícia. Com pots estar alegre enmig del món cruel que t'envolta i arriba a cosir el teu teixit interior? No és com una droga, una il·luminació fantasmagòrica?

Doncs no. És l'alegria del Senyor, aquella que "ningú et pot prendre", la que espera, lluita, ajuda, es deixa ajudar, agraeix, torna a començar, descansa i es torna a cansar, conviu en la malaltia i en l'amor, a totes les edats i llocs...

Les grans limitacions de la vida, les lluites per un món més just i lliure, el plor i el dolor per la pèrdua o la distància... tot el que és negatiu, atropellat, oprimat i forçat... no pot derruir aquesta alegria. Al contrari, vigoritza la lluita, amoreix les ferides, il·lumina la foscor, acompanya la soledat i dóna esperança al camí fosc, perquè en el punt central de l'alegria hi és Ell que promet que "tot acabarà bé" (Juliana de Norwich).

El que diu potser és possible, i sobretot si està fonamentat en la fe, però realment que poc testimoni tenim d'aquesta alegria. Recordo que Jesús va comparar el seu projecte amb un home que trobà un tresor en un camp, va vendre tot el que tenia i va comprar el camp, i amb ell el tresor. Si examines racionalment aquest univers de l'alegria mai l'acabaràs d'entendre. A mida que vagis donant tot el que tens per comprar el camp, potser aniràs experimentant que en aquest buidar-se per omplir el camp del món de més llibertat, més fraternitat, més justícia i més igualtat, aniran brillant en el fons del cor les primeres llums d'aquest univers d'alegria que Ell ens ha promès.

Comença a provar-ho, en la dimensió abastable i humil del teu entorn immediat... i començarà la llum.

Jesús Renau sj.